

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/63/2020
Identifikačné číslo spisu: 6416204720
Dátum vydania rozhodnutia: 29.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6416204720.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: SVP - služby výroba prodej s. r. o., so sídlom Kramáňova 13, Přerov, Česká republika, IČO: 41 034 392, proti žalovanému: HUBER, s. r. o., 143 Trnavá Hora 966 11, IČO: 36 055 409, zast. Mgr. Iankom Trojakom, so sídlom AK Dukelských hrdinov 34, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 3.292, 40 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom, pod sp. zn. 20Cb/16/2016, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/18/2018-66 zo dňa 30. mája 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 20Cb/16/2016-41 zo dňa 11. mája 2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.292,40 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne od 13. 04. 2012 do zaplatenia a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému.

2. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia predmetnej istiny s prísl. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 13. 04. 2012 v znení jej dodatku z 13. 02. 2012, v zmysle ktorej dodal žalovanému dňa 05. 04. 2012 smrekovú guľatinu v množstve 29,94 m³ za cenu 110,- eur za m². Žalovaný za splnenú dodávku neuhradil kúpnu cenu, ktorá bola vyúčtovaná faktúrou č. 59 s dátumom splatnosti dňa 12. 04. 2012. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania posúdil uplatnený nárok v zmysle § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka, mal za preukázané splnenie dodávky zo strany dodávateľa s tým, že žalovaný nepreukázal nárok na zmluvnú pokutu, a preto prípis zo dňa 02. 11. 2012 ohľadne započítania vzájomnej pohľadávky považoval za nedôvodný. V zmysle článku V bod 7 kúpnej zmluvy priznal žalobcovi zmluvne dohodnuté úroky z omeškania vo výške 0,025 %.

3. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 41Cob/18/2018-66 zo dňa 30. mája 2018, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C. s. p. Konštatoval, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a na jeho základe správne zistil skutkový stav veci a vo veci aj správne rozhodol.

4. K námietke žalobcu, že žalobca v žalobe označil žalovaného obchodným menom, ktoré sa nezhoduje s jeho obchodným menom zapísaným v obchodnom registri a jedná sa o neodstrániteľnú vadu konania a žaloba mala byť zamietnutá, odvolací súd uviedol, že nie je dôvodná.

5. Podľa § 133 ods. 2 C. s. p., právnická osoba v žalobe sa označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené. Názov a obchodné meno právnickej osoby musí zodpovedať údajom vyplývajúcim z príslušného registra. Ak takto právnická osoba nie je označená v žalobe, bude na mieste postup podľa § 129 C. s. p.

6. V posudzovanom prípade žalobca v žalobe označil žalovaného ako právnickú osobu jej obchodným menom HUBER, s. r. o., Trnavá Hora 143, 966 11 Trnavá Hora IČO: 36 055 409 (v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je zrejme chyba v písaní „HUBERT“ správne HUBER). Žalobca podal žalobu proti žalovanému dňa 30. 05. 2016 za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej „O. s. p.“). Podľa právnej úpravy obsiahnutej v ust. §79 ods. 1 veta druhá veta O. s. p., bol žalovaný označený v obchodnom registri ako HUBER, s. r. o., so sídlom Trnavá hora, 966 11, IČO: 36 055 409. Podľa údajov uvedených v žalobe jednoznačne bol žalovaný ako právnická osoba identifikovateľný, a to aj napriek tomu, že označenie obsahuje dvakrát sídlo spoločnosti žalovaného. Nejde o neodstrániteľnú vadu konania, ktorá spôsobuje nedostatok pasívnej legitímácie, ako sa mylne domnieva žalovaný.

7. Pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľa, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď sa súd náležite nevysporiadal so skutočnosťami vyplývajúcimi z predložených dôkazov a tvrdeniami sporových strán, najmä s aktívnou legitímáciou žalobcu, taktiež nie je dôvodné. Z obsahu spisu je zrejme, že rozhodujúce skutočnosti opísané v žalobe a uplatnený nárok z kúpnej zmluvy zo dňa 23. 01. 2012 žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nepoprel. Podaním zo dňa 02. 11. 2012 zaslal žalobcovi faktúru č. XXXXXXXXXX, ktorou mu vyúčtoval zmluvnú pokutu za nedodržanie zmluvného termínu ohľadne dodania tovaru, a v dôsledku toho peňažné plnenie - zmluvnú pokutu započítal proti uplatnenej pohľadávke a rozdiel, v sume 431,01 eur žiadal doplatiť na uvedené číslo účtu. Z uvedeného právneho úkonu je nesporné, že nepoprel uplatnenú pohľadávku, proti ktorej započítanie smerovalo. Keďže žalovaný v konaní neoznačil relevantné dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia o vzniku nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty dospel súd k záveru, že k zániku záväzku započítaním nedošlo.

8. Žalovaný v podanom odvolaní uviedol nové prostriedky procesnej obrany a predkladal nové skutkové tvrdenia týkajúce sa aktívnej a pasívnej legitímácie strán, ktoré mohol v doterajšom priebehu konania pred súdom prvej inštancie použiť, mohol túto obranu vykonať skôr, ak by konal starostlivo. Odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 366 C. s. p., na nové prostriedky procesnej obrany použité v odvolacom konaní neprihliadol.

9. V zmysle § 153 ods. 1 C. s. p., strana sporu má procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. V danom prípade súd prvej inštancie zaslal žalovanému uznesením zo dňa 22. 12. 2016 žalobu spolu s výzvou na vyjadrenie k podanej žalobe v lehote 15 dní od jeho doručenia a zároveň ho poučil o uplatňovaní prostriedkov procesnej obrany. Žalovaný nerešpektoval súdom uloženú povinnosť, pojednávania sa nezúčastnil, napriek tomu, že bol riadne predvolaný na pojednávanie, svoju neúčast' neospravedlnil. Súdu prvej inštancie preto nebránilo nič v tom, aby pojednávanie neuskutočnil a týmto procesným postupom mu neznemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva.

10. Pokiaľ žalovaný v odvolacom konaní predložil oznámenie Krajského riaditeľstva PZ v Banskej

Bystrici zo dňa 15. 05. 2017 o uzavretí rýchlostnej cesty R1 v smere Zvolen - Žiar nad Hronom dňa 11. 05. 2017 v čase od 8,40 hod. do 13,50 hod. odvolací súd dopĺňa, že táto okolnosť nenasvedčuje tomu, že žalovaný sa aj mienil na pojednávanie dostaviť včas a že táto okolnosť je len príčina, prečo sa žalovaný pojednávania nezúčastnil.

11. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia mal odvolací súd zato, že rozsudok súdu prvého stupňa je dostatočne odôvodnené v zmysle § 220 ods. 2 C. s. p., takým spôsobom, aby ústavné práva subjektov boli riadne dodržané. Z odôvodnenia sa strany môžu dozvedieť o relevantných dôvodoch, na základe ktorých súd žalobe vyhovel, dostatočne reagoval na všetky argumenty uvádzané v priebehu konania a skutkové zistenia nesporne vyplývajú z vykonaných dôkazov. Odvolací súd nezistil, že ide o svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené rozhodnutie resp., ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

12. Preto odvolací súd nepovažoval námietky žalovaného za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému.

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 07. 2018.

15. Proti rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote dovolanie, prípustnosť, ktorého odôvodnil ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p., teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Dovolateľ poukázal na to, že rozsudok odvolacieho súdu považuje za predčasný, nezákonný a nedostatočne odôvodnený. Označenie žalovaného v žalobe ako aj v rozsudku sa nezhoduje s jeho obchodným menom zapísaným v obchodnom registri a považuje to za vadu konania. Podľa názoru dovolateľa sa súd s touto skutočnosťou vôbec nezaoberal a jedná sa o neodstrániteľnú vadu konania. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nepreukáže, súd žalobu zamietne (viď. sp.zn.6Cdo/214/2011).

17. Súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol na prvom a jedinom pojednávaní vo veci (dňa 11. 05. 2017), bez vyjadrenia a účasti žalovaného. Pojednávanie sa nemohol zúčastniť v dôsledku dopravnej nehody a dočasného uzavretia cesty, o čom zaslal odvolaciemu súdu dôkaz - oznámenie KR PZ v Banskej Bystrici, diaľničné oddelenie PZ o uzavretí rýchlostnej cesty R1.

18. Ďalšou vadou konania podľa názoru odvolateľa bola skutočnosť, že súd nedostatočným spôsobom odôvodnil právnu úvahu, na základe ktorej rozhodol vo veci, čím je predmetné rozhodnutie nepreskúmateľné. Pokiaľ všeobecný súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie vo veci, treba takéto rozhodnutie považovať za arbitrárne, teda za rozporné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 265/05). Odôvodnenie rozsudku musí obsahovať náležitosti podľa § 157 ods. 2 O. s. p., a § 167 ods. 2 O. s. p. Ako účastníkovi konania mu bolo znemožnené riadne a náležite reagovať na rozhodnutie súdu, a to z dôvodu absencie jasného a výstižného vysvetlenia, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie.

19. Súd prvej inštancie zároveň nesprávne právne vec posúdil, keď v zmysle kúpnej zmluvy a jej dodatku založil aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Dodatok k zmluve neprejednáva žiadnu zmenu ani prevod práv na iný subjekt. Kúpna zmluva je naďalej uzavretá medzi Annou Kubisovou a žalovaným, kde boli dohodnuté zmluvné podmienky dodávky tovaru, a preto za čiastočné splnenie tovaru mu mala odplatu vyúčtovať predávajúca a nie žalobca. Má za to, že sa nedostal do omeškania s platením, keďže zmluva bola uzavretá na dobu určitú, uplynutím lehoty 28. 02. 2012 stratila platnosť a zmluvné strany

nie sú ňou viazané. Týmto konaním súdu prvej inštancie je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

20. Podľa odvolateľa sa odvolací súd nesprávne vysporiadal s predloženým dôkazom o uzavretí rýchlostnej cesty dňa 11. 05. 2017, ktorý nepovažoval za jedinou okolnosť, ktorá by bola príčinou jeho neúčasti na pojednávaní. Nemohol však ako účastník konania, ktorého sa chcel zúčastniť predpokladať, že dôjde k dopravnej nehode a na niekoľko hodín bude cesta uzavretá, čo spôsobilo, že nestihol prísť na pojednávanie včas a súd rozhodol bez jeho účasti. Zároveň mu bolo doporučené zabezpečiť si potvrdenie o uvedenej udalosti a doložiť ho ako dôkaz v rámci odvolacieho konania.

21. Podľa jeho názoru sa odvolací súd nezaoberal aktívnu ani pasívnu vecnou legitímáciou, ktorú musí skúmať ex offio v každom momente konania a vysporiadať sa s ňou aj bez toho, aby ju ktorýkoľvek účastník namietal a pritom citoval ustanovenie § 336 C. s. p.

22. V zmysle ust. § 431 ods. 1 C. s. p., odôvodňuje toto dovolanie tým, že v konaní k uvedeným vadám v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., došlo t. j. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a bolo porušené právo žalovaného na spravodlivé súdne konanie.

23. Navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

24. K dovolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 02. 12. 2019 a napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne a zákonné. Poukázal na to, že má pochybnosti ohľadne včasnosti podaného dovolania a primárne je potrebné skúmať dodržanie zákonnej lehoty na podanie dovolania. Tvrdenie žalovaného o nesprávnom označení jeho obchodného mena v žalobe a v rozhodnutí nezakladá vadu konania a jedná sa len o technickú povahu. Čo sa týka námietky o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, túto považuje za účelovú a zavádzajúcu, pretože v dodatku ku kúpnej zmluve (zo dňa 23. 01. 2012) a k protokolu o aukcii č. 181 zo dňa 13.02. 2012 bolo jednoznačne dohodnuté, že záväzky v celej výške preberá žalobca. Žalobcovi bol priznaný len nesporný nárok na zaplatenie kúpnej ceny, ktorý okrem ostatných listín vyplýva nesporne aj z listiny žalovaného zo dňa 02. 11. 2012 - vysporiadanie záväzkov a pohľadávok, ktorou chcel žalovaný započítať pohľadávku voči uplatnenému peňažnému plneniu. Taktiež jeho námietky ohľadne odňatia možnosti konať pred súdom sú nedôvodné, čo nesporne vyplýva z odôvodnenia obidvoch súdov.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (rozhodnutie odvolacieho súdu bolo žalovanému doručené dňa 10. 07. 2018 a dovolanie bolo podané elektronicky dňa 10.09. 2018 v zákonnej dvojmesačnej lehote) v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

26. V zmysle § 419 C. s. p., je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie úspešne napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

27. Dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p.

28. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

29. Naplnenie uvedeného dovolacieho dôvodu videl dovolateľ vo viacerých rovinách. Dovolateľ namietal, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za predčasne vydané, nezákonné, nedostatočne odôvodnené a arbitrárne.

30. Pojem „právo na spravodlivý proces“ podľa ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p., nahradil doterajší pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“ podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu podľa ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p., sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces, b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov.

31. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f) C. s. p., zakladá prípustnosť a zároveň aj dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa chápe nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnemu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR. Pod pojmom „procesný postup“ (čo vyplýva aj z doteraz platnej konštantnej judikatúry k § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p., a judikatúry ÚS SR) sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných práv, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore, predchádzajúca vydaniu súdneho rozhodnutia, avšak nie samotné rozhodnutie súdu vo veci a ani jeho odôvodnenie, funkciou ktorého je vysvetliť podstatné dôvody, so zreteľom na ktoré súd vo veci rozhodol. Súčasne z práva na spravodlivý súdny proces, ale pre procesnú stranu nevyplýva právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

32. Súd v konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 C. s. p.) a nie sporových strán. Súd hodnotí predložené dôkazy, resp. vykonáva dokazovanie aj inými dôkazmi, než predložia strany a následne ich hodnotí podľa svojho uváženia v zmysle zákona. Zákon vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov a táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu, pričom hodnotiacia úvaha súdu musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a výsledok hodnotenia dôkazov majú byť súčasťou rozsudku. Ak súd teda v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, resp. vykoná iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, nezakladá to vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p.

33. Námietka žalovaného, že v žalobnom návrhu bol ako účastník konania nesprávne označený, v rozpore s údajmi obchodného mena uvedených v obchodnom registri, čo zakladá vadu konania resp. jedná sa o neodstrániteľnú vadu konania, nemá právne opodstatnenie. Z výpisu obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica oddiel: Sro, vložka č. 7838/S, obchodné meno žalovaného je: HUBER, s. r. o., sídlo 143 Trnavská Hora 966 11, IČO: 36 055 409. To že bol v žalobnom návrhu označený ako „HUBER sro“ a namiesto „HUBER, s. r. o.“ a duplicitne uvedené sídlo spoločnosti, nemôže mať za následok nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného a taktiež sa nejedná o neodstrániteľnú vadu konania v zmysle ust. § 161 C. s. p. Žalovaný ako právnická osoba bol v žalobe identifikovaný obchodným menom, sídlom a identifikačným číslom. Významným rozpoznávacím údajom je identifikačné číslo, ktoré sa pridružuje v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 212/2015 Z. z., o registri právnických osôb, podnikateľov a orgánov verejnej moci, každej právnickej osobe a slúži na jednoznačnú identifikáciu toho, komu je v registri právnických osôb pridelené. Žalovaný bol nesporne v zmysle uvedených údajov označený a tieto nevyhnutné údaje zodpovedali zápisu v obchodnom registri. To, že právna forma (s. r. o.) bola uvedená bez interpunkčných znamienok, jedná sa len zrejmu chybu v písaní a súd prvej inštancie nebol povinný postupovať v zmysle ust. § 129 C. s. p. Žalobný návrh

obsahoval všetky osobitné náležitosti v zmysle ust. § 132 ods. 1 C. s. p.

34. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 20Cb/16/2016 zo dňa 22. 12. 2016 zaslal žalovanému žalobný návrh s výzvou a s poučením o možnosti sa v lehote určenej súdom vyjadriť k uplatnenému nároku, zároveň bol poučený o možnosti zastúpenia, o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, o možnosti nariadenia pojednávania ako aj o dôvodoch odročenia pojednávania, o poriadkových opatreniach aj o spôsobe doručovania súdnych písomností. Lehota bola súdom prvej inštancie určená 15 dní od doručenia predmetného uznesenia a bolo dané aj poučenie, že súd v prípade nesplnenia výzvy žalovaným môže rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 273 C. s. p. Uznesenie bolo doručované do sídla spoločnosti žalovaného v zmysle § 111 ods. 2 C. s. p., a podľa ust. § 111 ods. 3 C. s. p., písomnosť sa považuje za doručенú, dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu, a to aj vtedy, keď sa adresát o tom nedozvie (žalovaný si zásielku neprevzal v odbernej lehote). Konateľ žalovaného si žalobný návrh však prevzal osobne na súde prvej inštancie (viď. doručienka o prevzatí č. I. 37). Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 11.05.2017. Predvolanie na pojednávanie je riadne vykázané (doručienka o prevzatí súdnej zásielky zo dňa 19. 04. 2017 založená na č. I. 37). Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril aj keď mu súd dal dostatočný časový priestor na prípravu a možnosť vyjadriť sa k meritu veci a bol náležite poučený o svojich procesných právach (cca 3 týždne) pred konaním pojednávania vo veci. Napriek tomu sa nezúčastnil pojednávania a svoju neúčast' neospravedlnil resp. nepožiadaval z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania (§ 183 C. s. p.).

35. V tejto súvislosti dovolací súd upriamuje pozornosť aj na to, že v civilnom procese platí zásada, že vec sa má prejednať spravidla na jednom pojednávaní a možnosť súdu odročiť pojednávanie v zmysle ust. § 183 C. s. p., je potrebné vnímať z uvedeného dôvodu ako niečo výnimočné. Žalovaný dôvod o tom, že sa nemôže včas dostaviť na pojednávanie kvôli dopravnej nehode, neoznámil bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedel resp. mohol dozvedieť a mohol predpokladať, že včas nestihnú sa dostaviť na pojednávanie a v predstihu pred začatím pojednávania oznámiť to konajúcemu súdu a ospravedlniť svoju neúčast' na pojednávaní (napr. elektronicky, telefonicky). Dodatočné doloženie oznámenia Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici zo dňa 15. 05. 2017 o uzavretí rýchlostnej cesty R1 v smere jazdy Zvolen - Žiar nad Hronom v čase od 8,40 hod. do 13,50 hod., až v rámci odvolacieho konania, odvolací súd nebral zreteľ, pretože táto okolnosť objektívne nenasvedčuje tomu, že sa žalovaný nemohol dostaviť na pojednávanie včas, resp. že sa jedná o takú závažnú situáciu, ktorá žalovanému bezprostredne bránila zúčastniť sa pojednávania. Preto súd prvej inštancie nebol povinný odročiť pojednávanie resp. v pojednávaní nepokračovať pre neúčast' riadne predvolaného účastníka konania.

36. V zmysle ustanovenia § 442 C. s. p., vyplýva, že dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd a sám dokazovanie nevykonáva, z čoho vyplýva, že skutkový stav veci zistený odvolacím súdom nepodlieha prieskumu v dovolacom konaní. V dovolacom konaní preto dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, pretože nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu), nakoľko v dovolacom konaní je dokazovanie vylúčené. Dovoláním sa preto nemožno domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. V posudzovanom prípade odvolací súd vo svojom rozhodnutí, potvrdzujúcim rozhodnutie súdu prvej inštancie, vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie. Súdy oboch inštancií v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedli rozhodujúci skutkový stav veci, primeraným spôsobom opísali priebeh konania, výsledky vykonaného dokazovania a citovali právne predpisy, ktoré aplikovali na daný prípad a z ktorých vyvodili svoje právne závery.

37. Dovolací súd sa ďalej zaoberal námietkou dovolateľa o absencii odôvodnenia dovoláním napadnutého rozhodnutia ako i rozhodnutia súdu prvej inštancie a to vo vzťahu k právnemu dôvodu vzniku pohľadávky Konštatoval, že do práva na spravodlivý proces patrí právo sporovej strany na preskúmateľné a dostatočne odôvodnené súdne rozhodnutie, s náležitosťami vyžadovanými zákonnou úpravou procesného práva (sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Na to, aby odôvodnenie rozhodnutia spĺňalo všetky zákonom požadované náležitosti, nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na každý argument sťažovateľa. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na

konkrétny prípad (napr. Georgias c. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997).

38. V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 220 ods. 2 CSP).

39. Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR aj Ústavného súdu SR vyplýva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvoinštančného, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Tu dovolací súd odkazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. marca 2005, podľa ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

40. K námietke nepreskúmateľnosti súdnych rozhodnutí dovolací súd odkazuje aj na závery zjednocujúceho stanoviska, ktoré prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 03. 12. 2015 pod R 2/2016, podľa ktorého: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku". Zmeny v právnej úprave dovolania a odvolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

41. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu obsahuje podstatné dôvody, pre ktoré súd žalobe žalobcu vyhovel. Súd prvej inštancie z predložených dôkazov a vykonaného dokazovania zistil, že medzi stranami sporu existoval zmluvný vzťah z kúpnej zmluvy zo dňa 23. 01. 2012 a jej dodatku IAD a protokolu o aukcii č. 181 zo dňa 10. 01. 2012. Závazky z nich vyplývajúce sa týkali dodávky drevenej hmoty (smrekovej guľatiny), a žalobný návrh sa týkal zaplatenia kúpnej ceny za splnenú dodávku Uplatnený nárok žalovaný pred súdom prvej inštancie nerozporoval, čo vyplýva aj z listu zo dňa 02. 11. 2012 označený ako vysporiadanie záväzkov a pohľadávok medzi sporovými stranami.

42. Odvolací súd v podanom odvolaní neprihliadol na nové prostriedky procesnej obrany a predložené skutkové tvrdenia týkajúce sa aktívnej a pasívne vecnej legitímácie strán, ktoré odvolateľ uviedol až v odvolacom konaní. Dovolací súd sa stotožňuje s uvedeným názorom odvolacieho súdu (viď ods. 23., 24., rozhodnutia) s poukazom na ustanovenie § 336 C. s. p., a § 153 ods. 1 C. s. p. Sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas nespôsobuje (za zákonom ustanovených podmienok) procesnoprávne účinky. Absencia procesnoprávných účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Procesné úkony strán sporu, ktoré podliehajú koncentrácii konania, sú prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany (§ 149 C. s. p.). Žalovaný mal v konaní pred súdom prvej inštancie ako i odvolacím súdom vytvorenú procesnú možnosť využiť svoje právo uviesť skutočnosti, z ktorých v dovolacom konaní vyvodzoval nesprávny procesný postup súdov nižších inštancií. Ak tak neurobil, nemožno vytýkať súdu prvej inštancie a odvolaciemu súdu, že k týmto skutočnostiam neprihliadli. Preto dovolací na tieto skutkové tvrdenia žalovaného neprihliadol.

43. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ nedôvodne namietal existenciu vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. Preto dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c / C. s. p., odmietol ako neprístupné bez toho, aby sa zaoberal otázkou správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

44. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p., § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

45. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné dovolanie.